

Tarkastuskertomus

Lopen vanha kirkko 25.7.1991

Läsnä: talouspäällikkö Pertti Pohjanvuori seurakunnasta, urakoitsija Ismo Ryhänen ja arkkitehti Martti Jokinen museovirastosta.

MUSEOVIRASTO
KÄYNNUSHISTORIA
MUSEON ARKISTO

Käynnin tarkoitus oli arvioida Lopen vanhan kirkon pärekaton kunto ja korjaustapa. Tarkastuksessa ilmeni, että pärekatto on ikänsä takia (ja mahdollisesti myös siksi, että museoviraston suosituksesta lienee käytetty jotakin kyllästysainetta) osin vaurioitunut. Urakoitsijan esittämä tervaus ei kuitenkaan riitä jatkamaan vanhan pärekaton ikää. Siksi se on tarpeeton ja kalliskin toimenpide.

Paras tapa jatkaa nykyisen katteen ikää on uusia pahimmin vaurioituneet kohdat, mutta samalla on varauduttava siihen, että koko kate on lähivuosina uusittava. Pärekattoa ei ole perinteisesti tervattu, sen sijaan punamultausta on käytetty uuden katteen suojaukseen. Varsinaista hoitoa tai huoltoa ei tämäntyyppiselle katteelle ole. Pärekaton ikä on noin 25 vuotta.

Seinälaudoitus on luultavasti käsitelty kyllästysaineella punamullan väriseksi. Sävy on liian tumma ja sinertävä. Punamulta ei enää voida käyttää vaan uusintamaalaus on ehkä tehtävä öljymaalilla, vaikka se ei kirkon tyyliin sinänsä sovellukaan. Pohjoisen puoleisilla seinillä on sammalta, joka olisi hyvä harjata pois. Lahonneiden följareiden uusimista tulee harkita, samoin niiden yläpäiden suojaamista esim. laudanpalalla. Pohjoissivustan pensaita ja kasvillisuutta tulee harventaa julkisivun kuivumisen ja tuulettumisen tehostamiseksi.

Martti Jokinen, arkkitehti